

Τ

Τ

- δων. ἐκατὸν μυριάδες. (ἐ-
κατομμύριον). οὐ. = οὗτός εἰναι
Τύπηνοδβάδεσσατη δεβάτη, αλ., οε. ἐπιθ. χιλιοστὸς εἴκο-
στὸς ἔννατος. Τύλέσνη, αλ., οε. ἐπιθ. σῶμα.
Τύλεσνη(-ή). ἐπιρ. σωματι-
κῶς. Τύλο, λα -λεσέ. οὔδ. σῶμα,
χρώς. σκύνωμα. Τύλολιούβινη, αλ., οε. ἐπιθ. φι-
λοσώματος = πλοτολιούβινη. Τύλικη. (σύνδ.) διό, ὅθεν, διό-
περ. Σ-οῦβο. μενοῦν, με-
νοῦνγε. Σ-οῦβω. ἄρα γάρ,
ἄρα; Τύλιξ. σύνδ. διό. Τύλιλα, μενε. οὔδ. βρέγμα(δηλ.).
τὸ ὑπέρ τὸ μέτωπον μέρος
τῆς κεφαλῆς). Τύλινοδβάδεσσατη, εши. (καὶ ἀνα-
λευμ. τύπηνοδβάδεσσατη). μ.
-ψδ, ετίση. στενοχωρέω-ώ. Σιεσ. καὶ παθ.-ελ.-μαι.
Τύλινοδβάδεσσατη, θηλ. στενότης,
στενοχωρία. Τύλινη, αλ., οε. ἐπιθ. στενός,
στενωπός. = οὗτη. Τύλινη, ίψη(ε). παρτ. τύπηνοδβάδεσσατη
(-ηληζ) = τύπηνοδβάδεσσατη. 2) αὗξ.
- οὐ. = οὗτός εἰναι. Σ-βμή-
ψάю. = τύπηνοδβάδεσσατη.
Τύλιστο, α. οὔδ. φύραια, ταῖς,
μάζα, μαγίς (κοιν. ζυμάρι).
Τάγοστη, ι. θηλ. βάρος, ἄχ-
θος, βαρύτης.
Τάγοτά, ύι. θηλ. = τῷ προηγ.
Τάγχεστ, ίψη(ε). νεύω,
κλίνω, ρέπω ἐπὶ τὰ κάτω,
βαρύνομαι(ἐπὶ πλασίγγων).
Τάγκα, ύι. θηλ. μάχη, ἔρ. ε.,
φιλονεικία (ἐπὶ κριτηρίου
δύο ἀντιδίκων), ἀντιδικ-
σία, ἀντιδίκησις, ἀντιδικία.
Τάγεστη, αλ., οε. ἐπιθ. βα-
ρύς, βριθύς, βρίθων. 2) ἐπαχ-
θής, ὄχληρός, δυσάρεστος.
παρβλ. τάγκη.
Τάγεστη, ι. θηλ. βαρύτης, βά-
ρος, βάρις.
Τάγκη, αλ., οε. ἐπιθ. βαρύς.
2) μετφρ. ἀχθεινός, ὄχληρός,
δυσφόρητος.
Τάγκη, καὶ τάγκη. ἐπιρ.
βαρέως, βαρύ.
Τάγκα. ἐπιρ. (συγχριτ.) βα-
ρύτερον.
Τάγχεστ, εψηστ. τάγχεστ. καὶ
πλέον οὐ. ἔριζω, φιλονεικῶ,
διαδικάζομαι.